

Panium – Nummer tolv

Daniel 11:40 og de tre åpningene av profetien

Jeff Pippenger

2025-09-12

Det førtiende verset i Daniel elleve er et av de mest dyptgripende versene i Bibelen. Det representerer avforseglingen av Daniels bok i 1798, 1989 og 2023. De tre gangene boken ble avforseglet, markerer avslutningen på en adspredelse på «sju tider». 1798 markerte avslutningen på de to tusen fem hundre og tjue årene med adspredelse som begynte i 723 f.Kr., da Assyria førte de nordlige ti stammene i fangenskap. 1989 markerte avslutningen på 126 år siden opprøret i 1863, da Syvendedags Adventistsamfunnet offisielt tilsidesatte «de sju tider» i Tredje Mosebok tjueseks. 2023 markerte avslutningen på de tre og en halv dagene da de to vitnene i Åpenbaringen elleve lå døde på gaten. Ved avslutningen av de 2 520 årene (de 126 årene og de 3½ dagene – alle symboler på «de sju tider») ble Daniels bok avforseglet.

Søster White forteller oss at det i 1798 var nødvendig at menneskene ble gjort kjent med de begivenheter som er forbundet med prøvetidens avslutning. Når hun nedtegner dette forhold, identifiserer hun parallelle historiske forløp, for hun fremstiller også budskapet for de siste dager som de begivenheter som er forbundet med prøvetidens avslutning. Når hun taler om den millerittiske historie, skriver hun:

«Det var nødvendig at menneskene ble vekket til bevissthet om sin fare; at de ble oppvakt til å forberede seg på de høytidelige begivenheter som er forbundet med nådetidens avslutning.»
The Great Controversy, 310.

Når hun taler om de siste dager, skriver hun:

«Før sin korsfestelse forklarte Frelseren sine disipler at Han skulle bli drept og oppstå igjen fra graven, og engler var til stede for å feste Hans ord i sinn og hjerter. Men disiplene så fram til timelig utfrielse fra det romerske åk, og de kunne ikke bære tanken på at Han, i hvem alle deres håp var samlet, skulle lide en vanærende død. Ordene som de trengte å huske, ble fortrent fra deres sinn; og da prøvelsens time kom, fant den dem uforberedt. Jesu død tilintetgjorde deres håp like fullstendig som om Han ikke hadde advart dem på forhånd. Slik blir framtiden i profetiene åpnet for oss like tydelig som den ble åpnet for disiplene ved Kristi ord. Hendelsene som er knyttet til nådetidens avslutning og forberedelsesverket for trengselens tid, blir klart framstilt. Men skarer har ikke større forståelse av disse viktige sannhetene enn om de aldri var blitt åpenbart. Satan våker for å rive bort hvert inntrykk som ville gjøre dem vise til frelse, og trengselens tid vil finne dem uforberedt.» The Great Controversy, 595.

Millerittbudskapet ble åpnet i 1798, og det fremstilte «de begivenheter som er knyttet til prøvetidens avslutning». Når hun taler om de siste dager, anvender hun disiplenes historie for å illustrere det faktum at «de begivenheter som er knyttet til prøvetidens avslutning» er det som gjør mennesker vise til frelse, men ikke blir forstått. Budskapene som ble åpnet i 1798, 1989 og 2023,

var budskap som identifiserte «de begivenheter som er knyttet til prøvetidens avslutning».

Førtiende vers representerer en historisk linje hvor Daniels bok blir avseglet tre ganger. I 1798 ble Daniels syn ved Ulai-elven, som representerer kapittel sju til ni, avseglet opp. I 1989 ble Daniels syn ved Hiddekel-elven, som representerer kapittel ti til tolv, avseglet opp. I 2023 ble den skjulte historien i Daniel elleve, vers førti, avseglet opp.

Historien i vers førti strekker seg fra 1798 til søndagsloven i vers førtien, hvilket er De forente staters historie, som også er jorddyret i Åpenbaringen tretten, den falske profet i Åpenbaringen seksten og det sjette riket i Bibelens profeti. Den samme historien som er fremstilt i vers førti i Daniel elleve, er også fremstilt i ett vers i Åpenbaringsens bok.

Og jeg så et annet dyr stige opp av jorden; og det hadde to horn lik et lam, og det talte som en drage. Åpenbaringen 13:11.

Dette verset er, likesom vers førti, den historien som begynner med Alien and Sedition Acts av 1798 og ender med søndagsloven når nasjonen taler som en drage, en historie som begynner når det pavelige Roma blir tatt ned fra tronen og ender når det pavelige Roma blir gjenopprettet på tronen. Historien som fremstilles i både Åpenbaringen 13:11 og Daniel 11:40, begynner med borttagelsen av det femte riket i Bibelens profeti og ender med borttagelsen av det sjette riket i Bibelens profeti.

De «sytti» årene da Babylon hersket som det første riket i Bibelens profeti frem til det andre riket i Bibelens profeti, representerer historien i vers førti fra 1798 og frem til søndagsloven.

Og det skal skje på den dag at Tyrus skal være glemt i sytti år, etter dagene til én konge; ved enden av sytti år skal det gå Tyrus som i en skjøgesang. Ta en harpe, gå omkring i byen, du glemte skjøge; spill vakkert, syng mange sanger, for at du må bli husket. Og det skal skje etter enden av sytti år, at Herren skal hjemsøke Tyrus, og hun skal vende tilbake til sin skjøgelønn og drive hor med alle rikene på jordens overflate. Jesaja 23:15–17.

Historien fra 1798 og frem til søndagsloven er også historien om når skjøgen fra Tyrus blir glemt, slik det er nedtegnet i Jesaja tjuetre, hvor perioden uttrykkes som «sytti år» og som «én konges dager». Fra Nebukadnesar til Belsasar hersket det første riket i Bibelens profeti, og typifiserte således det sjette riket i Bibelens profeti, som begynte som et lam, men ender opp med å tale som en drage. Nebukadnesar representerer en etterfølger av lammet og Belsasar en etterfølger av dragen.

Historien fra 1798 og fram til søndagsloven er også historien om de tre englene i Åpenbaringen fjorten, som begynner med millerittenes reformasjon og ender med de hundre og førtifire tusens reformasjon. De tre englenes budskap er domstidens budskap. Millerittene kunngjorde begivenhetene knyttet til åpningen av dommen, og de hundre og førtifire tusen kunngjør begivenhetene knyttet til nådetidens avslutning.

Begivenhetene som er knyttet til prøvetidens avslutning, fremstilles på profetiens indre og ytre linjer, og begivenhetene finner sted primært i den historien som er fremstilt ved vers førti i Daniel

elleve. Begivenhetene i vers førti ender ved søndagsloven i De forente stater, så begivenhetene omkring den siste innhøstningen av Guds andre barn, som fremdeles er i Babylon, er ikke fremstilt i vers førti; likevel er den krisen som da møter verden, nettopp blitt fullført i De forente stater. Disse begivenhetene representerer dommen over De forente stater og renselsen av Guds menighet forut for at menigheten blir opphøyd som et banner.

De indre begivenhetene knyttet til nådetidens avslutning identifiserer Kristi gjerning som Yppersteprest i fullendelsen av Guds mysterium blant Hans folk i de siste dager. De ytre begivenhetene identifiserer De forente staters rolle i å gjenopprette makt til pavedømmet. Hele De forente staters historie som det sjette riket i Bibelens profeti, hele Laodikeas historie, finner sted i løpet av den historien som er fremstilt ved vers førti.

De indre og ytre linjene innenfor vers førti fremstilles ved de to hornene på dyret fra jorden. Republikanismens horn er den ytre linjen, og protestantismens horn er den indre linjen. Begge linjer eksisterer innenfor det sjette rikets historie, og ved avslutningen av det sjette rikets historie kommer Guds dom over både det protestantiske og det republikanske horn. Budskapet som identifiserer hendelsene knyttet til nådetidens avslutning, er det samme budskapet som identifiserer de hendelser som kommer over Amerikas forente stater idet det fyller sitt beger av prøvetid. Budskapet som identifiserer hendelsene knyttet til nådetidens avslutning, er også det budskapet som identifiserer de hendelser som kommer over syvendedagsadventismen idet den fyller sitt beger av prøvetid.

Innenfor historien i vers førti blir Daniels bok avforseglet tre ganger, og hver av de tre gangene frembringer en indre og en ytre linje som fremstiller begivenhetene knyttet til nådetidens avslutning. Hvert av de tre veimarkene blir forutgått av en spredning på sju ganger. Vers førti representerer derfor historien fra 1798 og frem til søndagsloven, og de profetiske veimarkene innenfor den historien er de «begivenheter knyttet til nådetidens avslutning». Innenfor historien i vers førti representerer den indre linjen en overgang fra Filadelfia til Laodikea ved begynnelsen og en overgang fra Laodikea til Filadelfia ved avslutningen. Begynnelsen representerte en reformatorisk bevegelse, slik det illustreres ved lignelsen om de ti jomfruer, som var et forbilde på en reformatorisk bevegelse ved avslutningen, som også oppfylte lignelsen til minste bokstav.

Den filadelfiske millerittbevegelsen begynte med en oppfyllelse av de «sju tider» i 3. Mosebok 26 i 1798, og deretter enda en oppfyllelse av de «sju tider» den 22. oktober 1844. Senest i 1856 identifiserte både James White og søster White bevegelsen som værende i en laodikeisk tilstand. Samme år ble nytt lys om de «sju tider» lagt frem i kirkens offisielle publikasjon, som aldri ble fullført. De «sju tider» ble oppfylt i 1798, og deretter oppdaget William Miller «begynnelsen på sannhetens kjede», slik søster White kalte det, og begynnelsen på sannhetens kjede var de «sju tider». 1798 var en oppfyllelse av de «sju tider», og deretter gjør Miller sin grunnleggende oppdagelse av de «sju tider» idet Daniels bok blir avseglet. Deretter markerer den 22. oktober 1844 enda en oppfyllelse av de «sju tider», som i sin tur etterfølges av en overgang i bevegelsen fra Filadelfia til Laodikea i det samme året da nytt lys over de «sju tider» blir etterlatt ufullendt. I 1863 ble det som hadde vært den millerittiske filadelfiske bevegelsen frem til 1856, da den gikk over til den millerittiske laodikeiske bevegelsen, til en lovlig registrert kirke, i stor grad under

forutsetningene og presset fra borgerkrigen og for å beskytte kirkens ungdom. Bevegelsen endte i 1863 da den ble en kirke. Sju år tidligere, i 1856, tilsidesatte Laodikea et budskap med nytt lys om selve det emnet som var William Millers første profetiske oppdagelse.

Millerittbevegelsen og lyset som kalles «begynnelsen av sannhetens kjede», lyset om «de sju tider», ble åpenbart for lederskapet i den laodikeiske bevegelsen, som gradvis la til side ønsket om å fastholde «de sju tider», og ved slutten av sju år («sju tider») i 1863 ble et nytt kart og et nytt profetisk budskap frembrakt uten noen henvisning til «de sju tider».

I 1863 nådde avslutningen på Jesajas sekstifemårige profeti sin fullendelse nettopp der den begynte, med en borgerkrig mellom nord og sør. Spørsmålet om slaveriet i 1863 var blitt forbildet ved bortførelsen av både det nordlige og det sørlige riket i oppfyllelse av «de syv tider», og det slaveriet som Israel ble ført inn i, representerte på treffende vis spørsmålene omkring slaveriet ved enden. 1863 representerer enden på den profetiske strukturen som er basert på Jesajas sekstifemårige profeti.

Så sier Herren Gud: Dette skal ikke bli stående, og det skal ikke skje. For Syrias hode er Damaskus, og Damaskus' hode er Resin; og innen sekstifem år skal Efraim bli knust, så det ikke lenger er et folk. Og Efraims hode er Samaria, og Samarias hode er Remaljas sønn. Dersom dere ikke vil tro, skal dere sannelig ikke bli stående. Jesaja 7:7–9.

Rett forstått identifiserer denne profetien, som begynner i 742 f.Kr., tre veimerker innenfor et tidsrom på sekstifem år. To av veimerkene identifiserer begynnelsespunktene for to tusen fem hundre og tjue år med fangenskap og slaveri for både det nordlige og det sørlige riket i Israel. I 742 f.Kr. var det nordlige og det sørlige riket involvert i en borgerkrig, og de nordlige ti stammene hadde inngått en allianse med Syria for å invadere det sørlige riket Juda. Nitten år senere, i 723 f.Kr., ble de nordlige ti stammene ført i slaveri av assyryerne. Førtiseks år senere, i 677 f.Kr., tok assyryerne Manasse til fange og førte ham til Babylon. To tusen fem hundre og tjue år etter 723 f.Kr. kommer man til 1798, endetiden og begynnelsen av vers førti. Førtiseks år senere endte de «sju tider» mot det sørlige riket, som begynte i 677 f.Kr., i 1844. Nitten år senere, i 1863, blir de profetiske kjennetegnene ved 742 f.Kr. gjengitt til punkt og prikke. En borgerkrig mellom det nordlige og det sørlige riket pågår i 742 f.Kr. og i 1863. I 742 f.Kr. gjaldt forutsigelsen som ble gitt av Jesaja til den ugudelige kong Akas, den forestående trelldommen for både det nordlige og det sørlige riket, og i 1863, selve midtpunktet i borgerkrigen, kunngjorde president Lincoln Emansipasjonserklæringen og innledet prosessen med å få slutt på slaveriet. Advarselen som ble gitt til den ugudelige kong Akas i 742 f.Kr., ble gitt i det bokstavelige herlige land, som er et forbilde på budskapet gitt av Lincoln i det åndelige herlige land.

Sju år etter at budskapene om de «sju tider» ved Hiram Edson ble utgitt i 1856, frembrakte adventismen tavlen av 1863, som fjernet den millerittiske læren om de sju tider, og satte således i tvil mengder av utsagn hvor Ellen White lærer at vi skal gjenta millerittenes budskaper, og også at vi skal forsvare dem mot angrep. Samme år ble de en lovlig registrert kirke. Det er mer som kan skrives om 1863 og dets profetiske implikasjoner, men det jeg her påpeker, er at det finnes flere vitner, både indre og ytre, som identifiserer opprøret i 1863, enten det er det ytre opprøret med

sørstatene, eller det indre opprøret ved forkastelsen av den første grunnleggende sannhet. 1863 er en av begivenhetene innenfor historien til vers førti som representerer et waymark som utgjør «begivenhetene knyttet til prøvetidens avslutning».

1863 samsvarer med begynnelsen på førti år i ørkenen for det gamle, bokstavelige Israel. Ved slutten av de førti årene førte Josva det gamle Israel inn i det lovede land, og de rev Jeriko ned og uttalte en forbannelse over enhver som ville gjenoppbygge Jeriko. I 1863 gjenoppbygde lederskapet i laodikeisk adventisme Jeriko. 1863 er representert både ved begynnelsen og avslutningen av de førti årene i ørkenen. 1863 er et profetisk veimerke som knytter sammen historien til de ytre og indre linjene i historien til vers førti. Der er den syvende menighet, «en dømt menighet», slik ordet «Laodikea» betyr, som går inn i en periode representert ved at en hel generasjon dør i ørkenen. På samme tidspunkt begynner den første republikanske presidenten arbeidet med å frigjøre slaven, og typifiserer således de siste republikanske presidentene som vil innføre militærlov under en kriseperiode som leder til det inspirasjonen kaller «nasjonal ruin».

I begynnelsens veimerker er avslutningens veimerker fremstilt, og hendelsene forbundet med dommens avslutning ble forbilledlig fremstilt i hendelsene forbundet med dommens begynnelse. Opprøret ved Kadesj, da budskapet fra Josva og Kaleb ble forkastet ved begynnelsen av de førti årene, var et forbilde på Moses' opprør da han slo på Klippen ved Kadesj ved slutten av de førti årene. 1863 identifiserer søndagsloven, hvor Laodikea blir utspydd av Herrens munn, og hvor de tjuefem eldste menn i Jerusalem bøyer seg for solen i Esekiel kapittel åtte, og hvor Silo gjentas over dem som stoler på de løgnaktige ord: «Herrens tempel er vi.»

Vi vil fortsette denne studien av Panium i den neste artikkelen.